

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/102/2025
Identifikačné číslo spisu:	7123216735
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7123216735.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu UNUM DRUŽSTVO, Košice, Južná trieda 119, IČO: 50 341 341, zastúpeného advokátom JUDr. Mikulášom Buzgóom, Košice, Štúrova 20, proti žalovaným 1/ B. I., zastúpenému Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdková 36, IČO: 17 335 345, 2/ A. U., narodenej X. U. XXXX, A. O., I. XXX, 3/ Q. O., narodenej XX. B. XXXX, zomrelej X. A. XXXX, naposledy C., Ľ. XX, 4/ Y. Y., narodenému XX. A. XXXX, C.T., Ž. XX, 5/ M. K., narodenej XX. M. XXXX, C., Ž. XX, 6/ M. Y., narodenému XX. U. XXXX, W., G. XX, 7/ V. C., narodenému X. Q. XXXX, C.T., Q. X Q., 8/ B. E., narodenej XX. Q. XXXX, C., Q. X, 9/ M. C., narodenému XX. G. XXXX, C., Č. XX, 10/ Q. O., narodenej X. B. XXXX, C., K. XX, 11/ K. E., narodenému X. Q. XXXX, C., K. XX, 12/ T.. Z. N., narodenému XX. Q. XXXX, C. XX, 13/ M. Ž., narodenej XX. U. XXXX, C., I. XX, 14/ Z. I., narodenému XX. M. XXXX, C., U. X, žalovaným 12/ až 14/ zastúpeným advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o. Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, 15/ B. I., narodenému X. Q.Í. XXXX, zomrelému XX. G. XXXX, C., P. XX, 16/ N. K., narodenej XX. V. XXXX, W. X, 17/ Q. K., narodenej XX. Y. XXXX, C., Ľ. XXXX/XXD, 18/ V. M., narodenej XX. B. XXXX, C., 19/ T. V., narodenej X. Y. XXXX, C., Ľ. XXXX/XXD, 20/ M. O., narodenému XX. B. XXXX, C., P. XXXX/XX, 21/ B. O., narodenému XX. Y. XXXX, C., Q. XXXX/XX, 22/ J. O., narodenej XX. A. XXXX, C., P. XXXX/XX, 23/ M. O., narodenému X. B. XXXX, C., P. XXXX/XX, 24/ Q. Y., narodenej XX. B. XXXX, C., P. XXXX/XX, 25/ Q. A., narodenej XX. Q. XXXX, C., L. G. X, 26/ M. A., narodenej X. V. XXXX, C., B. XX, 27/ W. Y., narodenej XX. Q. XXXX, C., Ľ. XX, 28/ N. W., narodenej XX. A. XXXX, C., G. I. XX, 29/ M. Š., narodenej X. B. XXXX, C., C. XX, 30/ M. C., narodenej XX. M. XXXX, O. XXX, 31/ Q. C., narodenej X. Q. XXXX, C., L. G. XX, 32/ M.N. P., narodenej X. B. XXXX, C., K. X, 33/ Ľ. O., narodenej X. V. XXXX, C., K. XX, žalovaným 27/ až 33/ zastúpeným advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o. Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, 34/ Y. E., narodenému X. M. XXXX, C., K. XX, 35/ Q. N., narodenej XX. B.L. XXXX, C., Ľ. X, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o. Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, 36/ Q. N., zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdková 36, IČO: 17 335 345, 37/ M. G., narodenej XX. Q. XXXX, C., C. R. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o. Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, 38/ T.. Q. E., narodenej X. B. XXXX, C., J. XX, 39/ T.. M. Y., narodenému XX. Q. XXXX, C., K. X, 40/ B. Y., zastúpenému Slovenským pozemkovým fondom, Bratislava, Búdková 36, IČO: 17 335 345, 41/ C. Y., narodenej XX. M. XXXX, C., A. X, 42/ M. K., narodenej XX. U.K. XXXX, C., C. XXX Q., 43/ M. Š., narodenej X. M. XXXX, C., C. R. XXX K., 44/ M. N., narodenému XX. B. XXXX, Z. M., O. C. X, 45/ Y. M., narodenej XX. B. XXXX, C., A. X, žalovaným 41/ až 45/ zastúpeným advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o. Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, 46/ Q. C., narodenej XX. U. XXXX, C., M. XX, 47/ M. A., narodenému XX. M. XXXX, C., Ž. XX, zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o. Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, 48/ M. M., narodenej X. V. XXXX, C.Q. G. I., V. XX Q. a 49/ T.. B. I., narodenej X. V. XXXX, C., Q. XX, o

určenie vlastníckeho práva, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 68C/13/2023, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 25. septembra 2024 sp. zn. 11Co/34/2024, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 12/ až 14/, 27/, 31/ až 33/, 35/, 37/, 41/ až 45/ a 47/ náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Žalovaným 1/, 2/, 4/ až 11/, 16/ až 26/, 28/ až 30/, 34/, 36/, 38/ až 40/, 46/, 48/ a 49/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Mestský súd Košice (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 24. novembra 2023 č. k. 68C/13/2023-163 zastavil konanie o žalobe o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na ich náhradu. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 7 ods. 1 aj 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“) a § 61, § 62 a § 161 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný 15/ zomrel 23. novembra 2019, t. j. ešte pred začatím súdneho konania, takže v čase začatia konania nemal procesnú subjektivitu, čo predstavuje neodstrániteľnú vadu konania, ktorej následkom je obligatórne zastavenie konania. Súd zastavil celé konanie s odôvodnením, že s ohľadom na povahu veci subjektami konania musia byť všetci podieloví spoluvlastníci predmetných nehnuteľností, ktorí by mali tvoriť nútené procesné spoločenstvo. Mal za to, že z procesného hľadiska vznikol nárok na náhradu trov konania žalovaným, avšak priznať im náhradu trov konania nemohol, pretože im trovy konania nevznikli, a tiež pre nedostatok procesnej subjektivity žalovaného 15/.

3. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolania žalobcu a žalovaných 12/ až 14/, 22/ až 28/, 30/ až 32/, 35/ až 40/ a 42/ uznesením z 25. septembra 2024 sp. zn. 11Co/34/2024 zastavil konanie o odvolaní žalobcu proti výroku o zastavení konania a výrok uznesenia o náhrade trov konania zmenil tak, že žalovaným 1/, 12/ až 14/, 22/ až 28/, 30/ až 32/, 35/ až 40/ a 42/ priznal nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, žalovaným 2/, 4/ až 11/, 16/, 17/, 19/ až 21/, 29/, 33/, 34/, 41/, 43/ a 44/ nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania nepriznal a rozhodol, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným 3/, 15/ a 18/.

4. Odvolací súd v odôvodnení takéhoto svojho rozhodnutia konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak pre absenciu procesnej subjektivity žalovaného 15/ zastavil celé konanie. Výrok uznesenia súdu prvej inštancie o zastavení konania však nebol predmetom odvolacieho prieskumu pre späťvzatie odvolania. Odvolací súd preto odvolacie konanie o odvolaní žalobcu proti tomuto výroku uznesenia zastavil.

5. Pri posudzovaní odvolania žalovaných vychádzal odvolací súd z toho, že správnosť záveru súdu o procesnom zavinení zastavenia konania vo veci samej žalobcom nebola predmetom odvolacieho prieskumu, keďže svoje odvolanie žalobca vzal späť a žalovaní správnosť záveru súdu o procesnom zavinení zastavenia konania vo svojich odvolaniach nespochybňovali.

6. Námietky odvolateľov (žalovaných) k náhrade trov konania vyhodnotil odvolací súd ako opodstatnené. Podľa odvolacieho súdu v tomto prípade s prihliadnutím na skutočnosť, že žiadna zo strán sporu neuvádzala dôvody hodné osobitného zreteľa a nenavrchovala pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 257 CSP, a tieto nevyplyývajú ani z obsahu súdneho spisu, je záver súdu prvej inštancie, že žalovaným trovy konania nevznikli, nesprávny, nakoľko žalovaní 12/ až 14/, 22/, 26/ až 28/, 30/, 32/, 36/ až 40/ a 42/ udelili plnú moc na zastupovanie v spore advokátovi, ktorý podal vyjadrenie k veci ešte pred rozhodnutím súdu o zastavení konania. To súd prvej inštancie nechal bez povšimnutia. Žalovaní 23/ až 25/ udelili plnú moc právnomu zástupcovi až 30. novembra 2023, t. j. po vydaní uznesenia o zastavení konania, a 19. decembra 2023 podali odvolanie proti výroku II. uznesenia. Odvolací súd ako oprávnenú vyhodnotil námietku odvolateľov, že im vznikli trovy konania, a vzhľadom na to, že zastavenie konania zaviniť žalobca, patrí im náhrada trov konania, a preto zmenil napadnutý výrok uznesenia o náhrade trov konania podľa § 388 CSP a § 396 ods. 2 CSP a to tak, že nakoľko žalovaní 1/, 31/ a 35/ sú neznámi vlastníci a podľa ustanovenia § 34 ods. 18 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov za nich pred súdom koná Slovenský pozemkový fond, nie je tu subjekt, ktorému by vzniklo právo na náhradu trov konania, preto rozhodol tak, že žalobca vo vzťahu k týmto žalovaným (?) nemá právo na náhradu trov konania. Žalovaní 2/, 4/ až 11/, 16/, 17/, 19/ až 21/, 29/, 33/, 34/, 41/, 43/ a 44/ neboli v konaní na súde prvej inštancie zastúpení advokátom, a teda im nevznikli trovy právneho zastúpenia a iné trovy týchto žalovaných zo spisu nevyplyývajú, v odvolacom konaní boli nečinní a preto im voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznal. Žalovaní 12 až 14/, 22/ až 28/, 30/, 32/, 36/ až 40/ a 42/ boli v konaní zastúpení advokátskou kanceláriou JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s. r. o., boli v priebehu sporu aktívni a vyjadrovali sa k veci samej i v odvolacom konaní, preto im odvolací súd proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keďže v odvolacom konaní boli procesne úspešní.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP a navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Navrhol tiež odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, pretože nemá disponibilné zdroje na okamžitú náhradu trov konania žalovaným.

8. Dovolateľ ako dôvod stanovený v § 420 písm. f) CSP namietal, že odvolací súd pochybil, ak odvolanie žalovaných 22/, 23/ a 24/ považoval za odvolanie žalovaných 23/, 24/ a 25/. Žalovaní si zvolili v odvolaní proti uzneseniu Mestského súdu Košice z 24. novembra 2023 sp. zn. 68C/13/2023 číselné označenie, v zmysle ktorého je oprava vykonaná odvolacím súdom nesprávna. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu nevplyva, na základe akých skutočností je možná korektúra, ktorú urobil. Strana sporu, resp. advokát si zvolili číselné označenie, z ktorého vyplýva, že M. C., v konaní ako žalovaná 25/ odvolanie nepodala. Odvolací súd sa podľa žalobcu nesprávne vysporiadal s procesnými úkonmi žalovaných, nesprávne rozhodol o priznaní trov konania pre súdom prvej inštancie a nesprávne rozhodol, ak priznal nárok na náhradu trov celého konania žalovanej 25/. Odvolací súd zjavnú nezhodu osôb strán sporu neriešil, čím nesprávne identifikoval stranu sporu - žalovanú 25/ M. C., ako osobu, ktorá podala odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 24. novembra 2023 a priznal jej náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania, aj keď odvolanie proti uvedenému rozhodnutiu nepodala. Vo vzťahu k ostatným žalovaným namietal, že im žiadne výdavky nemohli vzniknúť do doby späťvzatia odvolania a teda im nemala byť priznaná ich náhrada.

9. V priebehu ďalšieho konania (po podaní dovolania) súd prvej inštancie uzneseniami zo 6. decembra 2024 sp. zn. 68C/13/2023 a z 12. februára 2025 sp. zn. 68C/13/2023 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi po M. K., narodenej XX. Y.P. XXXX, zomrelej XX. Q. XXXX, naposledy bytom v C., Ľ. XXD a M. O., narodenej XX. U. XXXX, zomrelej XX. B. XXXX, naposledy bytom v C.T., P. XX. Uvedenými rozhodnutiami došlo aj k zmene číselného označenia žalovaných oproti rozhodnutiu odvolacieho súdu a je takto uvedené aj v tomto rozhodnutí dovolacieho súdu.

10. K dovolaniu žalobcu sa vyjadrili žalovaní 12/ až 14/, 22/, 26/ až 28/, 30/, 32/, 36/ až 40/ a 42/ (v rozhodnutí dovolacieho súdu označení ako 12/ až 14/, 27/, 31/ až 33/, 35/, 37/, 41/ až 45/ a 47/). Títo žalovaní navrhli dovolanie odmietnuť ako neprípustné, prípadne zamietnuť ako nedôvodné, pretože žalobca nenapáda konkrétny výrok napadnutého rozhodnutia, ale len odôvodnenie. Zdôraznili, že dovolací dôvod podľa § 420 CSP konkrétne nešpecifikoval. K argumentácii ohľadom nedostatku disponibilných zdrojov žalobcu na úhradu trov konania uviedli, že žalobca musel vopred vedieť odhadnúť približné trovy konania a nemôže byť preto na ťarchu žalovaných znášanie trov konania.

11. K dovolaniu žalobcu sa vyjadril aj Slovenský pozemkový fond ako subjekt konajúci za žalovaných 1/, 31/ a 35/ (v rozhodnutí dovolacieho súdu označení ako 1/, 36/ a 40/). Navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP, prípadne zamietol dovolanie podľa ustanovenia § 448 CSP. Uviedol, že odvolanie voči výroku o trovách prvoinštančného konania podali aj žalované 23/, 24/ a 25/. Z dôvodu, že právne úkony sa posudzujú podľa obsahu a nie podľa názvu, je z podania, v ktorom boli žalované označené ako 22/, 23/ a 24/ zrejmé, že sa jedná o odvolanie žalovaných 23/, 24/ a 25/ proti uzneseniu Mestského súdu Košice z 24. novembra 2023 sp. zn. 68C/13/2023, aj keď boli v tomto podaní nesprávne označené.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté (§ 424 CSP), a to za splnenia podmienok jej zastúpenia a spísania dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

13. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

14. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

16. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku tejto viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

17. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 420 písm. f) CSP, sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na

spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide, napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

18. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k tvrdeným vadám zmätočnosti, a to nesprávnym vyporiadaním sa s procesnými úkonmi žalovaných, nesprávnym rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania, keď zastavil konanie, ktoré žalobca nezavinil a osobitne nesprávnym rozhodnutím o priznaní nároku na náhradu trov konania žalovanej 25/, ktorá odvolanie nepodala.

19. Dovolateľ predovšetkým namietal, že odvolací súd prejednal aj odvolanie žalovanej 25/ (M. C.), ktorá odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie nepodala.

20. Úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah (čl. 11 ods. 1 CSP). Každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu (§ 124 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

21. Pri posudzovaní procesného úkonu strany sporu podľa jeho obsahu nemôže súd určitému úkonu dávať iný význam, než ten, ktorý zodpovedá obsahu úkonu, jeho vnútornej skladbe, logike, zvolenej argumentácii, v úkone použitým výrazovým prostriedkom a jeho celkovému zmyslu. Ak nastane situácia, pri ktorej je potrebné skúmať, či existuje rozpor medzi prejavom účastníka urobeným v úkone a jeho vôľou, je potrebné akcentovať objektívne hľadisko. Pri posudzovaní procesného úkonu účastníka podľa jeho obsahu (§ 41 ods. 2 OSP) treba mať na zreteli to, ako v ňom bola navonok (objektívne) prejavovaná vôľa konajúceho, a nie to, či je subjektívne (zo subjektívneho aspektu účastníka) zhoda medzi navonok urobeným procesným úkonom a vnútornou vôľou toho, kto úkon urobil. Ani podstatný omyl účastníka medzi tým, čo procesným úkonom prejavil a tým, čo ním prejavíť chcel, nemá na účinnosť už urobeného procesného úkonu žiadny vplyv (3Cdo/128/2010).

22. Dôležité interpretačné pravidlo stanovuje § 124 ods. 1 CSP, podľa ktorého každé podanie je nutné posudzovať podľa jeho obsahu, teda podľa toho, ako bolo navonok prejavované, nie podľa toho, ako bolo označené v nadpise alebo či medzi uskutočneným podaním a tvrdenou vnútornou vôľou konajúcej osoby je skutočný súhlas. Zmyslom tohto ustanovenia je posúdiť podanie tak, aby jeho výklad zodpovedal skutočnej vôli konajúcej osoby v čase, kedy podanie robil. Pre posúdenie podaní preto nie je významné, ako ich strana označila, že ich označila nesprávne alebo že ich neoznačila vôbec, a ani to, aký obsah im strana prisudzuje.

23. Dovolací súd vo veci preskúmal odvolanie (č. l. 318 spisu) s názvom „Odvolanie proti Uzneseniu Mestského súdu Košice, sp. zn. z. 68C/13/2023 zo dňa 24. 11. 2023“, ktoré bolo spísané 29. novembra 2023. V odvolaní je uvedené, že ho podávajú žalovaní 22/, 23/ a 24/ voči výroku II. uznesenia. Súčasťou

odvolania boli aj plné moci žalovaných na zastupovanie v konaní, na základe ktorých dovolací súd identifikoval odvolateľky ako žalovanú 23/ N. W., žalovanú 24/ M. Š. a žalovanú 25/ M. C. (v uznesení dovolacieho súdu označené ako žalované 28/, 29/ a 30/). Žalovaná 25/ (v uznesení dovolacieho súdu žalovaná 30/) mala podľa žalobcu chýbať pri podávaní odvolania. Toto tvrdenie žalobcu nezodpovedá obsahu súdneho spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaná 25/ M. C. splnomocnila zvoleného advokáta na zastupovanie aj v odvolacom konaní. Pri číselnom označení účastníkov konania síce chýba uvedenie „žalovaná 25/“, podľa súdu išlo o chybu v písaní, na čo reagoval v odôvodnení rozhodnutia aj odvolací súd. V bode 9. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd uviedol, že „uznesenie vo výroku II. o trovách napadli včas podaným odvolaním aj žalované „v 23., 24. a 25. rade“ (v odvolaní číselne nesprávne označené ako žalované „v 22., 23. a 24. rade.“).

24. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na jeden zo základných princípov civilného sporového konania, a to princíp preferencie obsahu procesných úkonov sporových strán stanovený v článku 11 CSP, podľa ktorého podania strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah. Z odvolania a pripojených plných moci je zrejmé, kto ho podal, teda odvolací súd správne v súlade s článkom 11 a § 124 a § 369 CSP identifikoval odvolateľky a na chybu v označení poukázal aj v odôvodnení rozhodnutia.

25. K námietke dovolateľa, že odvolací súd nemal priznať nárok na náhradu trov konania žalovanej 25/, keďže ona odvolanie nepodala a ani ďalším žalovaným, pretože im do späťvzatia žaloby nemohli žiadať trovy vzniknúť, dovolací súd poukazuje na bod 37. odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu. V tomto bode odvolací súd vyhodnotil, že žalovaní 12/ až 14/, 22/ až 28/, 30/, 32/, 36/ až 40/ a 42/, boli právne zastúpení advokátskou kanceláriou, teda vznikli im trovy právneho zastúpenia. Pretože žalovaná 25/ podala odvolanie, odvolací súd vyhodnotil v súlade s prislúchajúcimi ustanoveniami CSP, že aj jej vznikol nárok na náhradu trov konania, čo aj náležite odôvodnil, a preto ani túto námietku dovolateľa dovolací súd nepovažoval za dôvodnú.

26. Z obsahu dovolania v danej veci vyplýva, že dovolateľ namietal zmätočné odôvodnenie rozhodnutia dovolacieho súdu vo vzťahu k náhrade trov aj ostatných žalovaných. Podľa neho odvolací súd dospel k nesprávnym záverom o procesných úkonoch žalovaných, nesprávne rozhodol o priznaní náhrady trov konania vynaložených v konaní pred súdom prvej inštancie a nesprávne rozhodol najmä o nároku na náhradu trov celého konania žalovanej 25/.

27. Medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jej práv a právom chránených záujmov patrí aj právo na spravodlivý proces. Za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením tohto práva strany sporu na jednej strane a nesplnením povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o dôvodoch rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci riadnych i mimoriadnych opravných prostriedkov.

28. V danej veci podľa dovolacieho súdu obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Odôvodnenie uznesenia dovolacieho súdu má všetky zákonom vyžadované náležitosti (§ 393 CSP). Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia podrobne popísal obsah podstatných skutkových tvrdení strán a predovšetkým procesných úkonov strán v konaní, vysvetlil, ako ich posúdil a citoval i zákonné ustanovenia, ktoré aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje právne závery.

29. Na dovolacie argumenty žalobcu k dôvodom rozhodnutia dovolacieho súdu dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd rozhodnutie neodôvodnil podľa jeho predstáv, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom, pričom ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f) CSP. Žalobca podľa dovolacieho súdu neopodstatnene namieta, že mu odvolací súd zmätočným

odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

30. Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd po preskúmaní veci dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako neprípustné (pre neexistenciu dovolania vytýkanej vady, tzv. zmätočnosti).

31. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1 CSP. V súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

32. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešným žalovaným 12/ až 14/, 27/, 31/ až 33/, 35/, 37/, 41/ až 45/ a 47/ priznal nárok na ich náhradu, keďže výsledok dovolacieho konania, obdobný jeho zastaveniu, zavinil žalobca (§ 256 ods. 1 CSP). Ostatným žalovaným, ktorým v dovolacom konaní trovy nevznikli, ich náhradu nepriznal.

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.